

2. Безмежне поле: українська поезія у переспіві німецькою мовою Ірини Качанюк-Спех / упоряд. М. С. Смолій; укр. мовою з паралельним німецьким перекладом. Тернопіль : Навч. кн. Богдан, 2010. 160 с.

3. Горбач А. Г. Німецькі славісти перекладають творчість Лесі Українки. *Сучасність*. № 3 ; 4. 1996.

4. Іваницька М. Особистість перекладача в українсько-німецьких літературних взаєминах: монографія. Чернівці : Книги – XXI, 2015. 604 с.

5. Рокіцька Н. Німецькомовна спадщина Івана Франка у формуванні міжкультурної компетентності майбутніх учителів іноземних мов. *Наукові записки Тернопільського національного педагогічного університету імені Володимира Гнатюка. Сер. Педагогіка*. 2016. № 4. С. 85-94.

6. Тарасинська І. Зі спостережень над німецькими перекладами творів Лесі Українки. *Леся Українка і сучасність: зб. наук. праць*. Луцьк : РВВ «Вежа» Волин. нац. ун-ту ім. Лесі Українки, 2008. Т. 4, кн. 2. С. 62-72.

7. Ukrainka Lesja. Das Waldlied. Feerie in drei Akten. Übersetzt ins Deutsche: Irena Katschaniuk-Spiech. *Verlagszentrum der Nationalen Iwan-Franko-Universität: Lwiw*, 2006. 224 с.

8. Ukrainka Lesja. Kassandra. Dramatische Dichtung. Ukrainisch und Deutsch. Übersetzt von Irena Katschaniuk-Spiech // Hrsg. Ludger Rudolphe: Thelem - Verlag, 2007. 277 S.

9. Ukrajinka Lesja. Ausgewählte Dramen/Übersetzung aus dem Ukrainischen ins Deutsche und Nachwort von Irene Katschaniuk-Spiech: München, 2013. 316 S.

КУЛЬТОРОЛОГІЧНИЙ ПІДХІД У ВИМІРІ ВИВЧЕННЯ ІНОЗЕМНОЇ МОВИ У СИСТЕМІ ДИСТАНЦІЙНОЇ ОСВІТИ (на прикладі англійської та французької мов)

Стаднік А.Р.

*студентка факультету філології та журналістики,
Тернопільський національний педагогічний університет
імені Володимира Гнатюка
м. Тернопіль, Україна*

Сьогодні докорінно змінило вимоги до вивчення іноземних мов, та, як наслідок, до їх викладання Іноземна мова є важливим засобом міжнародної комунікації, це ключ до успіху в сучасному світі, де спілкування іноземними мовами та обробка величезних обсягів інформації набуває все більшого значення. У зв'язку з цим з'являються нові методи та засоби навчання, такі як система Moodle.

Викладання мов у дистанційному навчанні включає в себе не тільки розуміння як продукту розвитку суспільства, а і як засобу формування його мислення та ментальності.

Підхід до викладання іноземної мови у системі Moodle як відбиток соціокультурної реальності робить необхідним ознайомлення з культурним різноманіттям та національною своєрідністю країни мови, що вивчається.

Як зазначають науковці, залучення лінгвокультурознавських компонентів під час навчання іноземної мови абсолютно необхідно для досягнення основної практичної мети – формування здатності до спілкування на мові, що вивчається.

Таким чином, навчання спілкуванню іноземною мовою в повному розумінні цього слова має на увазі оволодіння соціокультурними знаннями та вміннями.

Культурологічний підхід повинен виконувати п'ять функцій: що розвиває, навчальну, виховну, пізнавальну та професійну [1, с.77].

Аналіз практичних досліджень показав, що викладач іноземної мови під час дистанційного навчання стикається із деякими проблемами: по-перше це відсутність візуального контакту, по-друге-не завжди вдається налагодити ефективність комунікації через низку факторів, по-третє – так звана «культурна різноманітність».

Культурологічний компонент в організації педагогічного процесу дистанційного навчання передбачає підвищення загального культурного рівня здобувачів шляхом введення в процес навчання ряду певних дисциплін. Цілями включення в процес навчання циклу культурознавських предметів є введення онлайн студентів в простір світової та української культури, формування і розвиток їх особистісної культури.

Важливо зазначити, що ефективність використання культурологічного компонента в процесі навчання іноземної мови у системі Moodle є очевидною. Це веде до більш повного, глибокого осмислення специфічних явищ, що вивчається, незнання яких веде до недостатнього розуміння явищ, реалій, власне мови, що ускладнює проникнення в культуру іншого народу. Культурологічний компонент відкриває широку дорогу для досягнення цієї мети.

Подолання мовного бар'єра недостатньо для забезпечення ефективності спілкування між представниками різних культур, для цього потрібно подолати бар'єр культурний. До компонентів культури, що несе національно-специфічне забарвлення, можна віднести як мінімум наступні:

а) традиції (або стійкі елементи культури), а також визначаються як традиції в «соціонормативної» сфері культур обряди (виконують функцію неусвідомленого прилучення до відповідної в даній системі нормативних вимог);

б) побутову культуру, тісно пов'язану з традиціями, внаслідок її нерідко називають традиційно-побутовою культурою. [2, с. 35-36]

Для реалізації лінгвокультурологічного підходу в навчанні англійської мови принципи культуродоцільності і розвивального навчання є центральними. Це досягається наступними методами:

– Метод проблемних ситуацій і проблемних питань;

- Частково-пошуковий і дослідницький методи;
- Контент-аналіз і лінгвокультурологічний аналіз прислів'їв, приказок, фразеологізмів і характерних для англійців висловлювань;
- Метод освоєння всіх аспектів мови через призму культури;
- Технологія проектної методики;
- Метод привчання, призначений для вироблення навичок культури поведінки.

В рамках культурологічного підходу можна використовувати такі завдання: скоромовки (для покращення дикції, інтонації іноземної мови що, для розуміння культурного підтексту); завдання на аналіз прислів'їв, приказок, фразеологізмів, народної творчості (для виявлення особливостей жителів іноземної країни), тощо. За допомогою даних завдань, можна побачити, що малі форми мовного фольклору дозволяють поглинути та усвідомити культуру країни мови, що вивчається.

Отже, вивчення іноземної мови допомагає нам не лише долучитися до культури в загальному сенсі, а й спробувати порівняти з особливостями своєї культури. Реалізація культурологічного підходу дає можливість переосмислити специфіку викладання іноземної мови.

Центральними проблемами методик викладання іноземної мови під час дистанційного освоєння знань є питання визначення цілей, а також змісту навчання, адекватного їм, при розробці яких найбільш ефективними виявляються ідеї навчання не просто мови, а іншомовної культури в широкому сенсі цього слова.

Література:

1. Балл Г. О. Діалого-культурологічний підхід як напрям гуманізації освіти. *Психологія – школі*. 1997. С. 76-82.
2. Тер-Минасова С. Г. Язык и межкультурная коммуникация. Москва: Моск.ун-та, 2004. 350 с.
3. Василенко І. О. Роль зіставлення мов і культур у формуванні іншомовної компетенції // Стратегії міжкультурної комунікації в мовній освіті сучасного ВНЗ : зб. матеріалів Міжнар. наук.-практ. конф., м. Київ (15 берез. 2016 р.) / Київ : КНЕУ, 2016. С. 8-11.
4. Мельникова Л. Невербальні засоби формування лінгвокраїнознавчої компетенції іноземних студентів. *Мовне обличчя міста* : Черкаси–2012. С. 278-284.
5. Культурологія: Навчальний посібник / Гриценко Т. Б., Гриценко С. П., Кондратюк А. Ю. К. : Центр навчальної літератури, 2007. 392 с
6. Елизарова Г.В. Культурологічна лінгвістика (Досвід дослідження поняття в методологічних цілях). 2009. 197 с.